

מייל אלול תשפ"א

הצדיק אינו יכול למשוך
את השני עד הסוף

כי לכל אדם
יש חלק בחיים
שצריך לפעול בעצמו.

כמו בדרך משל
אם רוצים להוציא
משהו מהבור
חייבים את עזרתו
של מי שנמצא בבור
ואם לא יעזור
לא יוכלו להוציאו.

הפעולה שהאדם
צריך לפעול בעצמו
הוא ההכרה
בחטאתי נגדי תמיד.

ולכל אחד

יש חלק בהכרה זו

וכאשר יכיר בהכרה זו

יוכלו למשוך אותו

מכל מקום ומכל מצב.

ולא יהיה שום דבר
שיכול לעכב מלבא לעזרתו.

חברותא 112

***

המפלט היחידי שלו.

שפלות כזאת
אינה מופנה כלפי הרבש"ע
אלא ככדור אקמול כלפי עצמו.
אדרבה שפלות כזאת
עלולה להוביל
את העצבות והיאוש.

ההיפך מהרגשת
גדלות העצמי.

"מאידך" מי שנמצא בפחד התמידי, זאת
אומרת שתמיד חי בפחד ממציאותו ותמיד
מכיר את שפלותו, הרי הוא מקושר אל
מציאות הבורא ומכיר גדלותו יתברך בכל
עת ועונה, וממילא אין מקום ליאוש כלל,
אדרבה שרוי בשלוחה האמיתית: כגמול עלי
אמו כגמול עלי נפשי (תהלים קל"א), כתינוק
הנמצא בחיק האם
בתחושת הבטחון
באלקים אין עוד מלבדו.

חברותא 189

***

זאת עלינו לדעת
אם האדם אינו מתעורר
בהכרת השפלות
אלא רק בעת הלחץ,
זוהי הוכחה
שאינו עובד עבודתו
בקודש באמת.

ואם אין לה
קשר אל הרבש"ע ברור שלא יצא מזה
כלום;

הכרת השפלות
המתעוררת רק בעת הלחץ
אינה הכרה
של שפלות והכנועה כלפי הרבש"ע
אלא
כלפי עצמו.

מפני שעד עכשיו חשב שהוא
"מוישה גרויס" - (משה הגדול),
המסוגל לתמרן בכל העניינים
על הצד הטוב ביותר,
והנה פתאום מצא
את עצמו סגור ומסוגר
בתוך צרה ומצוקה
וחושב שהכרת השפלות היא

~ א ~

spinkarebbe@gmail.com

מייל אלול תשפ"א

הקב"ה נמצא בכל מקום
ולית אתר פנוי מיניה
אפילו במקומות הנמוכים ביותר.

לכן כל אחד ואחד
באיזה מצב שרק יהיה
יכול לדבר פה אל פה
כמשה רבינו ע"ה.

ואין כל הבדל
באיזה מקום שנמצא
כי אפילו אם נמצא
במקום הנמוך ביותר
מחמת כשלונותיו,

יכול האדם לגלות את הרבש"ע
מתוך המצב שלו
כמו שאמר דוד המלך ע"ה:
"מִכָּטָן שְׁאוֹל שִׁנְעִיתִי
שִׁמְעֵת קוֹלִי."
כי "גַם שֶׁם יִדְבַּר תְּנַחֲנִי
וְתִאחַזְנִי יְמִינִי."

***

כך גם יתפרדו כל פועלי און
ויצא לאור צדקנו
וזה ממש
קירוב הגאולה השלימה

***

כשרבי אשר פגש יהודי
ושמע את כאביו ולבטיו,
בין אם זה בגשמיות
ובין אם זה ברוחניות,
ר' אשר לקח את זה על עצמו.

כלומר הוא הרגיש
את הכאב של השני
שזה כאב שלו ממש

והפגמים של השני
הוא קיבל
שהקב"ה קורא לו
להזכיר לו
את הפגמים שלו

ולכן הוא מיד
התחבר ליהודי הזה
כאילו הם נפש אחת.

***

בידיעתו הברורה
שיש לו אב רחום בשמים
המתאוה לתפילתו של האדם
וקרוב אליו מאד
בעת אשר קוראהו באמת

אז הוא זוכה לראות ישועות
ונפלאות גדולות ועצומות
עד שכמעט אינו מאמין למראה עיניו

מכתב קיט

***

לתת לך הסבר מקיף
על יסוד חברותנו בעבר
שכוחה יפה גם היום

כי הלא זהו
יסוד של האמונה
ויסוד של בריאת העולם
והעבודה של בני אנוש

היא לחיות
רק במציאות ח"י"הם

והיסוד הזה
הוא יסוד ההכנעה

ועד כמה שנושכיל
להיכנס לשביל הצר
של המפגש עם האמונה

מייל אלול תשפ"א

"ואהבת לרעך כמוך"
כמוך ממש.

ואיך אפשר לאהוב את השני
כמו שאוהב את עצמו?
הרי האדם קרוב אצל עצמו?

אלא בזה שרואה
איזה כשלון אצל השני
האדם מתבונן וחושב
שזהו בעצם הכשלון של עצמו

ואז בודאי
יגביר אהבתו אל החבר

בהתבוננו
כמה שהחבר סובל
מתוך זה
שיש לו נסיונות
ומתוך זה
שאינו מסוגל לעמוד בנסיונות.

וממילא יקיים את
המצוה
ואהבת לרעך כמוך ממש.

חברותא 166

***

ממציאות הו"
השומר
על האדם מכל משמר
לבל יכשל בעתיד.

וכאשר יתבונן בדבר
יראה ויחוש גדלות
הבורא יתברך שמו
המכוונו בדרך לא דרך
על מנת שלא יכשל בעתיד

חברותא 135

***

צריכים לעשות תשובה,
ומה היא תשובה?
חרטה על העבר
וקבלה על העתיד!

חרטה על העבר הוא
בזה שרואה שפלותו
במעשים שעשה
שהם כנגד
רצון הבורא
יתברך שמו.

אבל איך קבלה על העתיד
הרי האדם כולו כשלון
ואיך יכול להיות בטוח
שאכן מה שיקבל על עצמו בעתיד
יחזיק מעמד?

אלא! אדרבה בזה שמכיר
שפלותו באמת
וידע שאינו יכול להחזיק
מעמד דייקא
מזה מבין שאם במציאות
לא יכשל להבא
אין זה מהכוחות שלו אלא
שכל התחזקות הוא

~ ג ~

spinkarebbe@gmail.com

מייל אלול תשפ"א

יש ברחוב נסיה לראות
בפחד ה' כדבר מאוים.

אנשים חושבים
שאם הם מפתחים
תחושה של שקט ושלוה
יש להם איכות חיים
יותר טובה,
הם יותר בטוחים
הם יותר מאושרים.

האמת
שטעות הוא ב'דם.

חשיבה זו
אינה אלא נסיון לברוח
מההתמודדות
ומהכרת המציאות העצמי.

הלא המציאות האמיתי
הוא יצרו של אדם
מתגבר עליו בכל יום
ואם אין הקב"ה עוזרו
אינו יכול לו,
לולא ה' עזרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי,

על כן מי שמעלה
על דעתו שיש לו היכולת

להתגבר על היצר
ואינו צריך לקיים
מאמר הכתוב
אשרי אדם מפחד תמיד
אינו אלא טועה.

תברותא 189

***

הכשלון
פירושו אי עמידה בנסיון
ולא שייך לומר
שהקב"ה מתכנן כביכול
שהאדם לא יעמוד בנסיון.
דאם כן
אין זה בגדר של נסיון - כשלון

אלא
שאם לא עמד בנסיון ונכשל
אין עליו להתיימש ולהכנס לדכאון
רק שיכיר את שפלותו בזה שנכשל,
ועי"ז יתוקן מה שנכשל.

תברותא 255

***

כאשר האדם
רואה את השני
שאינו עומד בנסיונות
ונופל בכשלונות.
הנסיה של האדם

לגרום לנכשל צער,

אנו צריכים להזהר
שלא לגרום
שום צער לזולת.

כי גרימת הצער מראה
עד כמה
שאינו מפנים
את הכשלון של השני
כאלו הוא הכשלון של עצמו.

וממילא גרימת הצער
יוצרת פירוד
ובלי אחדות אין לקשר כל קיום.

ולא יהיה כל תועלת
במה שמתערב
בעניינים של האחרים,
אף אם כוונתו להועיל
(כדי שלא יכשל עוד
וכדי לתקן את מה שנכשל).

תברותא 166

***